

N:o 127.

Af Herr P. Jonsson: Om låneunderstöd för skiftesarbetets bedrifvande i Wester- och Norrbottens län.

Erfarenheten har öfverallt visat, att jordbruket icke egt eller kunnat ega någon synnerlig framgång förr, än jorden blifvit mellan egarne ordentligt skiftad. Hvar och en jordegare drager i betänkande att nedlägga drygare kostnader på en mark, som han det ena året brukar under sitt hemman men det andra året kan förlora, om en eller annan delegare i skifteslaget söker laga skifte. Visserligen tilldelas den förlorande ersättning, men denna motsvarar i de flesta fall ej de kostnader, som å odlingen blifvit nedlagda.

Detta skulle visserligen icke afskräcka äfven den obemedlade att söka skifte, men det är synnerligast de med skiftet förenade dryga kostnader, hvilka skola utbetalas, innan något gagn af skiftet vunnits, som betager mången begäret att få jorden skiftad. Detta gäller företrädesvis Norr- och Westerbottens län, hvilkas inbyggare, nedtryckta under bördan af sex på hvarandra följande svåra missväxtår, icke kunna sjelfva genast utgifva de med skiftet förenade kostnader. Visserligen inser hvar och en af dem, att jorden skulle bättre blifva odlad, att den nu med rätta öfverklagade skogssköflingen skulle i väsendtlig mån förekommas, om hvar och en hemmansegare visste hvad honom tillhörde, men, som nämnt är, brist på medel lägger här, som i många andra fall, hinder i vägen för verkliga stora företag.

Det vore derföre önskvärdt att från det allmännas sida någon lättnad beredes för skifteskostnadernas bestridande inom nämnda län, i så måtto, att försträckning lemnades till så stor del, som erfordras till arfvode åt landtmätare och gode män.

Man har förut ifrågasatt, att dessa försträckningar skulle lemnas såsom lån, då skiftet vore avslutat och vunnit laga kraft, men härmed anser jag icke ändamålet vunnet, ty den obemedlade hemmansegaren skulle ju derigenom blifva tvun-

gen att, under förhoppning att erhålla hjälp efter skiftets afslutande, under det-sammas pågående upptaga lån på annat håll, hvilket i många fall kan förefalla svårt, till och med omöjligt att erhålla.

Lämpligare synes mig vara att, om någon försträckning af Riksdagen bevil-jas, medlen måtte ställas till landstingens förfogande och utlemnas till dem deraf i behof varande, då förordnande för skiftets förrättande blifvit utfärdadt och skiftet påbörjadt. Landstingen äro bäst i tillfälle bedöma hvilken eller hvilka inom skif-teslagen vore i behof af lån för skiftets verkställande.

Åberopande i öfrigt den af Förste landtmätaren J. W. Pilo lemnade upp-gift om laga skiften i Westerbottens län, hvilken finnes bifogad en inom Andra Kammaren sistlidne riksdag i samma ämne, under N:o 123 väckt motion, får jag föreslå:

att Riksdagen måtte för skiftenas bedrifvande i Westerbottens och Norr-bottens län å Riksgäldskontoret såsom lån anvisa en summa af 50,000 Riksdaler, för att tillhandahållas de olika länens landsting mot dess ansvarighet för återbetalningen; samt att lånet måtte få återbetalas ge-nom erläggande af fyra procent ränta och två procent amortering.

Stockholm den 27 Januari 1870.

C. Jonsson.
från Westerbotten.

Häri förena sig:
A. Bäckström. Pehr Tjernlund.

N:o 128.

Af Herr P. Tjernlund: Om underdånig anhållan hos Kongl. Maj:t, att inneva-rande års möten för andra klassens beväring måtte inställas.

Inom Första Kammaren har, enligt hvad allmänna tidningarne upplysa, Statsrådet Abelin, bland annat, yttrat att, i afseende på besparingar, som möjligen kunde ifrågasättas å Fjerde Hufvudtiteln, flera omständigheter förena sig att för